

جنبه های پاتولوژیک و آزمایشگاهی سارکوئیدوزیس

دکتر سیامک گرانمایه، پاتولوژیست

مرکز تحقیقات بیماری‌های التهابی ریه دانشگاه علوم پزشکی گیلان

سارکوئیدوز یک بیماری چند سیستمی با علت نامشخص است که تشخیص آن مبتنی بر یافتن گرانولوم های غیر نکروزه در بافت به همراه علائم بالینی و رادیولوژیک است.

از آنجائیکه وجود گرانولوم از کلیدهای تشخیصی است بحث پاتولوژی متمرکز به خصوصیات گرانولوم سارکوئیدوز، تشخیص های افتراقی آن و نقش پاتولوژی و یافته های آزمایشگاهی در تشخیص سارکوئیدوز است. اگر چه گرانولوم برای تشخیص سارکوئیدوز ضروری است ولی باید خاطرنشان ساخت که گرانولوم ها یک یافته التهابی غیر اختصاصی بوده و در سایر بیماریها نیز ممکن است یافت شوند. گرانولوم سارکوئیدی اصطلاحاً naked granuloma است، یعنی در اطراف آن سایر سلولهای التهابی مانند لنفوسیت ها و پلاسماسل ها ناچیز هستند. وجود بعضی از آنکلوژیون ها به تشخیص کمک می کنند ولی اینها نیز غیر

اختصاصی هستند. این آنکلوژیونها شامل Schaumann's bodies, Asteroid bodies, Birefringent crystals,

Hamazaki-Wesenberg bodies هستند. تست دیگری که در تشخیص سارکوئیدوز بکار می رود Kvein-Siltzabch

test است که یک تست جلدی است. از نظر آزمایشگاهی نیز مهمترین پارامتر جهت تشخیص سارکوئیدوز اندازه گیری سطح

سرمی (Angiotensin-converting enzyme (ACE می باشد.